HONORIUS AUGUSTODUNENSIS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 87v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26020
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Quē cū helyas ñ posset corrigere p̄dicatione. clausit ei
celū annis trib⁹ 7 m̄sib⁹ sex oratione. Pluuia ꝗ a celo imbri
bus. strabunda tell⁹ elanguit marcida. 7 cultorib⁹ su
is munat̄ famis disémina. fame itaq; urgente ppls ad
cultū uuu 7 ueri di ꝯpellit̄. 7 orante helya ūa habun
danti ymbre p̄fundit̄. 7 ꝯuso pplo copia rerū reddit̄.
In p oratione uni⁹ hois celū omi pplo claudit̄. 7 rursū eo
orante reeludit̄. Quoda ⁊ tempe ob pecca hominū
arua siccitate arescunt. 7 corda multoꝝ timore famis
tabescunt. Quib⁹ ieunantib⁹ 7 cruces cū letanīis por-
tantib⁹. q̄da patrū occurrit. causa afflictionis inq̄rit.
Et cū siccitatē responderent. dixē cur ñ orarent. Cu
cū affirmarent se plurimū laborasse orando 7 parū impetis
se. dixē. si intente peterent. utq; petita acciperent. Sta
nsq; corā omib⁹ man⁹ ad orationē extendit. 7 ad p̄ma
ūba p̄cantis pluuia descendit. ūa q; diu negatū fruc
tū agricolis impendit. Quoda ⁊ monachus erat in o
ratione assiduus. Ynus ꝗ demonū a iuliano impato
re p quoda responso mittit̄. s; ei de uri p̄cib⁹. xx. dieb⁹
in uno loco figit̄. deinde ad regē uacuus reuert̄. Dū ille
causam more inquireret. ait. Retardaui 7 in fecto ne
gocio repedaui. Nam cū in p̄sillū monachū eet insit̄
oronib⁹ illius sū impedit̄. Cumq; p̄stolarer si forte oro
nē finiret. ut in p̄tere licet. ille sinē ñ fecit p̄cib⁹. 7 ego
ultīre ñ ualens. reūsus sum uacuus. Julian⁹ aut̄ mi
nabat̄ ei supplicū. s; ipse ñ multo p⁹ bello occisus
subiit ecīnū. Penset queso ura dilectio. q̄ntū se dilata
ūit hui⁹ uri oro. Certe diabol⁹ pot̄ p aera insuolare.
p ūas penetrare. p 7 mare insmeare. s; hui⁹ oro se